

MAI 1980

Oppsummering av KK-kampanjene i 1979 og 1980.

1. Kampanjeuke i januar, 1979: Svakt resultat i Sør-Trøndelag, vel 10 nye abonnenter i K Nord-Trøndelag. Uka kom rett etter konferanse med utvalgte avdelinger primo januar.
2. Kampanjeuke i februar, 1979: Glimrende resultat. Vel 100 nye abonnenter, hovedsaklig i Sør-Trøndelag. Dette var også målsetninga i uka.
3. Kampanjeuke i mai, 1979: 10 nye abonnenter i Trondheim.
4. Kampanjeuke i juni, 1979. Etterfulgt av konferanser med utvalgte avdelinger. 13 nye abonnenter i Trondheim.
5. Nyvervingskampanje i august-oktober 1979 i Trondheim med 10 utvalgte avdelinger. Gateaksjoner om lørdagene, gratis-avis-en-uke-aksjon i boligområdene, aksjon på Moholt Studentby. Målsetninga på 120 nye abonnenter innen 1.10 vart oppnådd og vel så det i begynnelsen av november.
6. Dugnadsaksjon på fornyinger i desember 1979.
14 personer deltok, med 1-3 kvelder pr.person. 76 tidligere abonnenter ble truffet hjemme. Av disse hadde 10 abonert av seg sjøl, 15 tegnet dagsavisabb, 11 ukeavisabb, 13 hadde flytta og 27 avslo å fornye. Fornyingsprosenten på 47% ligger omtrent på den erfaringsmessige gjennomsnittet.
7. Verve- og fornyingsaksjon i februar 1980: Så godt som ingen nyverving. (11 i Trondheim) Dugnaden: 4 av 10 personer møtte opp. Disse rakk over 47 navn i arkivet. Resultatet vart 24 abonnenter og 23 avslag.

Trondheim 27.4.1980

RAPPORT OM UTVIKLINGA I KK- ARBEIDET I TRØNDELAGSFYLKENE.

1. Abbonnenter. Målsetninger: Sør 640, Nord 150.

dato	Sør-Trøndelag		Nord-Trøndelag	
	før stopp	etter stopp	før stopp	etter stopp
6.11.79	717	699	156	153
20.11.79	708	672	156	149
4.12.79	672	645	155	152
19.12.79	654	657	155	154
8.1.80	668	640	161	150
23.1.80	661	622	147	144
5.2.80	635	622	143	143
19.2.80	622	587	143	142
9.4.80	587	581	150	150

2. Laussalg, Trondheim, 1980. Gj.snitt skal være 245 pr. uke.

Uke nr.	Totalt	Lørdagsstand	Torsdagssalg
1	100	84	
2	96	46	13
3	125		
4	187	127	12
5	88	44	
6	80	39	
7	207	132	18
8	122	50	17
9	150	35	57
10	213	137	22
11	132	16	19
12	115	74	
13	144	80	
14	2		
15	79	25	21

3. Antall KK-kommisjonærer.

A) Sør-Trøndelag: 10 kommisjonærer, kloss med 6 av disse, 1 svartelista av KK sentralt.

B) Nord-Trøndelag: 11 kommisjonærer, kloss med 3 av disse, 1 svartelista av KK sentralt.

KVINNEFRONTENS PLATTFORM

Stort sett mener jeg at Kvinnefrontens nåværende plattform innholdsmessig er bra. Enkelte ganger er den imidlertid inkonsekvent og framsetter uforenelige mål. Disposisjonen kunne og ha vært bedre.

Dette mener jeg er bra i plattformen:

- + Den sier at kravet om rett til arbeid er et av frontens viktigste krav. - Uten at kvinnene deltar i arbeidslivet under de samme vilkår som menn, kan det ikke bli tale om kvinnefrigjøring.
- + Den sier at fronten skal kjempe for gratis daghjem til alle barn. Dette fordi daghjemsplass er en forutsetning for at både kvinner og menn kan være i jobb og en følge av frontens syn på barn som samfunnets ansvar.
- + Den krever sjølbestemt abort.
- + Den sier at kvinners kamp er internasjonal. - Over hele verden tar kvinnene del i folkenes kamp mot imperialismen.

Her skiller vi oss fra de andre kvinneorganisasjonene, som mener at kvinnekamp bare skal drives innenfor vår egen "kvinneverden". Internasjonal solidaritet, mener de, er å støtte kvinnene i andre land sine "kvinnekrav". Eks. omskjæring.

Dette mener jeg er galt og håper at vi også etter Landsmøtet i 1980 vil ha ei plattform som gir oss rett til å ha meninger om/ ta stilling til ting utenom vår egen "kvinneverden". De som sier at dette ikke er kvinnesak eller ikke så viktig å få med f.eks. i et 8.mars-tog, mener jeg fungerer kvinneundertrykkende. Enhet blir viktigere enn å stå på retten til at en kvinneorganisasjon skal mene noe om utenrikspolitikk. Det er like mye kvinnesak å ta stilling til utenrikspolitikk (trenge inn på mannens områder) som å kreve arbeid. Et samarbeidstog hvor vi ikke fikk med det siste kravet, ville vi 100 % sikkert ha brutt. Skulle bare mangle. Vi bør og bryte et samarbeid hvor vi ikke får med krav av den første typen.

Dette ble et langt punkt, men det er fordi det er her de skarpeste motsetningene i fronten står.

- + Plattformen er bra fordi den sier hvem som er fiendene våre: Monopolkapitalismen og imperialismen, stat og kommune, grupper, organisasjoner og enkeltpersoner som aktivt bekjemper vår kamp.
- + Den er bra fordi den utpeker USA og Sovjet som de hardeste undertrykkere av verdens folk. - Dette har jeg tvilt litt på, men mener nå, særlig etter Afghanistan, at det er riktig å ha det med.

Nå har jeg ransa opp en del bra ting. Under sier jeg litt om hva jeg mener er inkonsekvent eller galt i plattformen:

- + Kvinnefronten skal bli en kamporganisasjon som samler flertallet av kvinnene i Norge.

Jeg mener at det i dag er umulig å samle flertallet av Norges kvinner - dvs. flere hundre tusen - på den plattformen vi har. Siden jeg mener at plattformen stort sett er bra, er jeg ikke villig til å forkaste den for å få med flertallet av kvinnene. Skulle vi få med så mange kvinner, tror jeg at vi ikke bare måtte gi avkall på det internasjonale, men også kravet "Gratis daghjem til alle barn" og "Sjølbestemt abort". -

Derfor er det inkonsekvent, urealistisk og galt å tro at vi kan beholde plattformen og samtidig samle flertallet av Norges kvinner. Vi må velge.

+ I familie og arbeidsliv vil Kvinnefronten ha full likestilling mellom kjønnene. - Enig. - Det betyr ikke at vi ønsker å nå den posisjonen som menn har i dagens samfunn. - Uenig.

I boka si "Hva er kvinnesak" (utkom 8.mars 1979) sier Kari Mundal Johnsen at kvinneundertrykkning "består i at mannen har beholdt det vesentligste trekk ved menneskets aktivitetutfoldelse (transcendensen) som sitt privilegium." Kvinneundertrykkninga "består ikke i neglisjering av kvinnelige verdier. - Kvinnefrigjøring må bestå i å erobre det som feilaktig kalles "mannens verden", noe som ikke betyr å ukritisk akseptere alt menn sier og gjør, men få øye på det som er vesentlig i den delen av verden som mannen framstiller som sin. - Kvinnefrigjøring består ikke i å forsøke seg i en egen kvinneverden". - (KMJ bygger på Simone de Beauvoirs bok "Det annet kjønn".)

Vi må trenge inn på mannens områder. Vi må trenge inn på tekniske områder, forskning, politikk, mannfolkarbeidsplasser. - Det er ikke uten grunn at kvinner blir sett ned på - som oftest står vi passive og uvitende utenfor når historia skapes, på godt og vondt.

Dette må vi gjøre til kvinnesak, og så må vi gjøre til mindre kvinnesak slike ting som daghjem og prevensjon (o.l.). Et innlegg i Klassekampen nylig hadde som overskrift "Når kondomer blir kvinnesak". Innsenderen mente at det var galt når kvinnfolk tok på seg ansvaret for prevensjonen - dumsnilt. Likedan med daghjem. Når det gjelder disse sakene, bør vi jobbe med dem fordi ingen andre gjør det i dag, men vi må samtidig kjempe for å få andre til å jobbe med dem, fordi daghjem og prevensjon er like mye menns ansvar som kvinners. - Neste år bør Faglig Første mai Fronttoget ha en egen daghjemssesjon uavhengig av kvinneseksjonen !

Anne Marie

ANGÅENDE DIREKTIV OM 8. MARS.

I "direktiv" for 8.mars står det at DS ikke vil gi noe detaljert direktiv for hva kommunistene bør gå inn for 8.mars, men at det er et ufravikelig krav at demonstrasjonen tar opp de viktigste dagsaktuelle kampsakene for kvinnene (min understrekning) Deretter kommer en oppramsing av de mest dagsaktuelle sakene: Sovjets inntasjon i Afghanistan og Vietnams okkupasjon av Kampuchea.

Jeg mener at direktivet bærer preg av å være skrevet av menn som ikke har undersøkt hva kvinnfolk egentlig er mest opptatt av i dagens Norge. Kvinnefronten på stedet jeg kommer fra har sjelden fått slik oppsøtning på et møte som de fikk da det vart arrangert møte om vold mot kvinner.

På sett og vis godtar direktivet vold mot kvinner ettersom det ikke tar stilling til det. Nå kan det sies at kvinnfolka ikke behøver noe direktiv for å stille paroler om vold mot kvinner, men det er ikke det jeg er ute etter; å undervurdere kvinnfolka. Det jeg mener er at det er masser av kvinnfolk her i landet som daglig blir utsatt for en eller annen form for vold fra ektemann og andre, og som kommunister må vi i langt større grad engasjere oss i dette.

Joe

Svar til Joe.

Jeg oppfatter at det direktivet du henviser til er det som ble sendt ut i styrebladet i februar. Direktivet er utformet av SK og DS har ~~trykket~~ trykket det uten kommentarer. (Det skulle vært markert hvem som hadde laget det.) Dette fordi det utfylte det som DS/AU skrev i Fram Kamerater januar 80, "8.mars 1980". Jeg oppfatter direktivet fra SK slik at de dagsaktuelle kravene var det som artikkelen i FK tok opp (a, b + c) og at under pkt. d, internasjonal solidaritet var ei parole mot invasjonen i Afganistan et minimum. Denne presiseringa fra SK er jeg enig i. Retningslinjene for 8.3 vedtok LSKF den 10. desember, altså før invasjonen, og punktet om den internasjonale solidariteten ikke i samsvar med utviklinga i verden før 8.mars.

Ellers så synes jeg du tillegger kameratene som har utforma direktivet et ~~meget~~ meget reaksjonært ~~syn~~ kvinnesyn på et for spinkelt grunnlag.

Håper at du, ved å se artikkelen i FK jan. og direktivet under ett, synes at de forskjellige sidene av kvinnekampen var blitt ivare tatt.

Hilsen Eli for DS/AU

På grunn av plassmangel i forrige nr. kommer dette først nå.

Oktober

bokhandel

Kongens gt. 29, tlf. 22555

Åpningstider: man-fre 9-17 (19), lør 9-14

«5 DAGER I JUNI»
Stor roman om sosialisme, demokrati og kjærlighet

"DENNE BOKA MÅ DU LESE, DEN ER HELT FANTASTISK....." Har du hørt denne plata før? Vel, Oktober forlag har brent seg endel ganger på å si sånt. Forventningene skrur i været, boka kommer og folk blir skuffa og ergerlige på forlaget. "Salgstriks", tenker de og blir skeptiske neste gang ei bok blir lansert som "det beste som er skrevet".

Oktober forlag lar det likevel stå til for STEFAN HEYMS roman "5 dager i juni," som er ei god og samtidig utrolig spennende bok. Stefan Heym er en av de ledende opposisjonsforfatterne i Øst-Tyskland, og det er en litterær begivenhet når boka nå kommer på norsk. Romanen handler om oppstanden i Øst-Berlin i 1953 og ble nektet utgitt i forfatterens heimland. Boka er ikke bare en historisk roman, den griper rett inn i dagens diskusjoner om hva sosialisme er, om demokratiet under sosialismen og demokratiet i kommunistpartiet. Heym forteller om ledere som mangler evne til å lytte til arbeiderne og som viser en nesten panisk redsel for å bli motsagt.

I innhold er boka en arbeiderroman, i form er den en thriller.

336s kr 82- heft. kr 98- ib.

Kjempetilbud!

VAÏNÖ LINNAS romanserie "UNDER POLSTJERNEN" i 8 bind.

".....enastående, i klass med hva verdenslitteraturens største åstadkommit".

ARBETET.

Midt i blinken som gavebok!

Før: Kr 413-
Nå: Kr 110-